

og studerende er med til at træffe beslutninger om universitets dagligdag og dermed bliver ansvarlige og engagerede i hverdagen, skal magten nu flyttes ud, og rektor mister jo den demokratiske legitimitet, der kommer fra et valg, og bliver nu en slags administrerende direktør. Det mener vi er u hensigtsmæssigt.

Når universiteterne skal styres af de her udefrakommende folk, så risikerer vi, at det bliver snævre interesser, snævre erhvervsinteresser, der kommer til at bestemme de uddannelsesmæssige og forskningsmæssige prioriteter på universiteterne til skade for den brede faglige fundering.

Hvis universiteterne i fremtiden uddanner og forsker efter snævre kortsynede erhvervsinteresser, kan vi jo forudse, at unge, der har taget en uddannelse, ikke har en bred nok faglig baggrund og ikke kan omstille sig hurtigt nok, efterhånden som samfundet ændrer sig.

Ministerne, regeringen og Socialdemokraterne har forelsket sig i en masse fine managementord om nødvendigheden af stærke og fleksible ledere, som skal kunne være løsningen på alle problemer, og på den baggrund ønsker man altså at afskaffe demokratiet.

Vidensudveksling, åbenhed over for omverdenen er nogle af de kodeord, der optræder i lovforslaget, og vi ved jo godt, hvad det kommer til at betyde. Det kommer netop til at betyde den meget snævre forskning.

På Danmarks Tekniske Universitet afskaffede et flertal i Folketinget for et par år siden demokratiet og indførte selveje og eksternt flertal i bestyrelsen. Begrundelsen var i høj grad økonomisk, DTU skulle belåne bygningerne og derved skaffe sig penge. Det er gået galt, det er gået fuldstændig galt. Det er gået galt for demokratiet, og det er også gået fuldstændig galt økonomisk.

Økonomien måtte forskningsministeren redde gennem et særtilskud sidste forår, og det er min opfattelse, at flere ting i dag besluttet bag lukkede døre, i mindre og mindre fora på DTU, end det var realiteten tidligere, ligesom der, så vidt jeg ved, er konflikter mellem de studerende og rektor på mange flere punkter i dag, end der var tidligere. Det vil altså sige, at alt i alt står man i en situation, hvor konfliktakserne på universitetet ændres u hensigtsmæssigt, økonomien er ramlet det sted, og forskningen er bestemt ikke blevet bedre på baggrund af den model.

Når nu det førende eksempel på selveje gik galt, så vælger flertallet alligevel at gøre det

selvejende. Godt nok tager man ikke bygningerne med, for det så man jo skabte økonomisk ruin, men uanset det skal de være selvejende. Det er det ideologiske korstog og det på trods af, at Vestres ordfører tidligere adspurgt i dag ikke har kunnet give bare ét eneste eksempel på, at selveje skulle gøre uddannelserne bedre, og det er vel det, der er målet. Målet er vel, at uddannelserne skal være bedre; man kan blive helt i tvivl under denne her debat.

Vi kan jo så også se, at universiteterne ikke bryder sig om det her lovforslag. Vi kan se i Politiken den 22. januar, at en fjerdedel af de universitetsansatte aktivt har skrevet under mod loven. Det bekræfter f.eks. Magisterforeningen, hvis interne undersøgelser viser, at op mod 80 pct. af de ansatte er modstandere af lovforslaget.

I høringsmaterialet kan man se en bred kritik af lovforslaget fra universitetsverdenen, men det gør tydeligvis intet indtryk på regeringen, og det gør intet indtryk på Socialdemokratiet. De sidder denne her kritik fuldstændig overhørig, og det selv om jeg faktisk mente, at vi havde et åbent forløb til at starte med. Jeg var meget glad for, at der blev åbnet så meget for netop kritik og for, at man skulle være lydhør over for det, der kom fra universiteterne selv. Jeg synes desværre ikke, at man har fulgt det op i slutfasen af det her.

Jeg vil sige, at med den rivende teknologiske og samfundsmæssige udvikling, vi gennemgår i øjeblikket og har gennemgået i de sidste 20 år, bliver det understreget, at i stedet for virksomhedsledelse, snævre, stærke ledelser på universitetet, er der behov for, at der bliver tænkt bredt. Der er behov for mere frihed, der er behov for mere fordybelse, og der er behov for mere demokrati. De ting hænger fuldstændig tæt sammen. Piller man ved det ene, vil man automatisk komme til at pille ved det andet, og det er desværre det, man gør med denne her lovgivning.

Kl. 12.50

I Enhedslisten vil vi gerne sikre de ting, vi vil gerne sikre friheden, fordybelsen, bredden, demokratiet og åbenheden, og på den baggrund kan vi ikke stemme for det lovforslag, der ligger her.

Jeg mangler stadig at få svar, det kan være, ministeren kan give det, på, om vi bare kan få ét eksempel på, at selveje og afdemokratisering skulle være noget, der gav en bedre uddannelse. Det synes jeg ville være på sin plads om vi kunne få et svar på.